

"Al final haurem de ser mà d'obra barata"

Salvador Hervàs és responsable de cítrics de la Unió de Llauradors i Ramaders, una organització que lluita per la modernització del sector des del 1976. Hervàs parla de les reformes que ha d'emprendre el món de la taronja per adaptar-se als nous escenaris.

L'ex-president de la Unió de Llauradors, Joan Ramon Peris, assegura que "amb l'actual situació, els llauradors valencians són una espècie en vies de ràpida extinció". Hi està d'acord?

—Hem de caminar cap a unes estructures més competitives. S'ha de produir més econòmic perquè la competència puja cada vegada més i els preus de mercat estan molt estabilitzats o inclús van a la baixa. Aquesta campanya cítricola n'és una mostra més. El coll d'ampolla de l'agricultura valenciana és la falta de competitivitat per no tenir les estructures adequades. Tenim una estructura molt xicoteta i sobretot molt segregada. Hi ha estudis de tècnics que diuen que a partir d'unes setze o disset fanecades, ja es pot mecanitzar. Necessitem concentrar.

—Vosaltres aposteu per la creació d'unitats de gestió que no marginen el petit propietari.

—Exactament. Volem que hi haja una estructura mínima per a poder mecanitzar i per tant abaratir costos amb la introducció, per exemple, del reg localitzat. Hem de ser capaços de produir aliments de molta qualitat però més barats.

—La Conselleria ja ha anunciat una mesura per solucionar el problema del minifundisme, una llei de concentració parcel·lària. Quina opinió té la Unió?

—Encara no ha dit quines seran les línies d'aquesta llei.

—Però sí que ha dit que serà per a camps de més de vint hectàrees, cosa que marginaria la major part dels llauradors valencians.

—Sembla que pel que apunta, vol utilitzar les cooperatives per a cultiu en comú, cosa a la qual nosaltres donem suport, encara que entenem que aquesta llei es queda curta. Perquè una llei d'aquest tipus tinguera èxit hauria d'anar complementada per una sèrie de mesures d'acompanyament. Des de la Unió hem proposat moltes vegades la creació del banc de terres per donar flexibilitat al mercat de la terra.

—L'administració valenciana ja el va crear, però no ha funcionat.

—La consellera actual no ha apostat mai per aquest sistema. Ha d'anar acompanyat també de mesures per incentivar la incorporació dels joves a la terra, i la jubilació anticipada, a la qual no estan aprofitant-se els

"La prioritació del professional és l'única manera de mantenir el teixit rural i d'afrontar la despoblació."

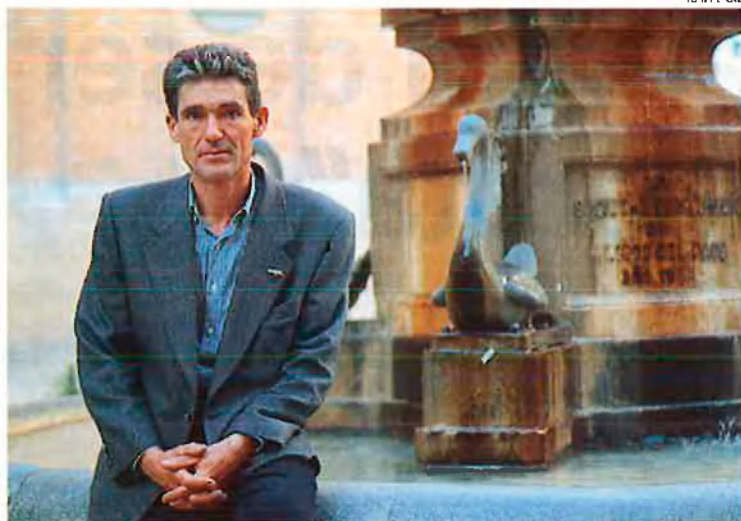
llauradors, perquè han de tenir una jubilació digna. L'envelliment de la població és un dels grans problemes del camp valencià.

—Un dels vostres cavalls de batalla ha estat la professionalització, a diferència d'altres organitzacions.

—Sempre hem apostat per incentivar més el professional, sobretot en un sector com la taronja en el qual hi ha capital que no ve del sector. La qüestió és diferenciar el professional d'altres que no necessàriament han de ser incentivats amb diners públics.

—Recentment heu iniciat mobilitzacions i heu presentat un decàleg per al camp valencià en el qual proposeu unes pautes de futur molt diferents de les que duu a terme la Generalitat Valenciana.

Radiografia de la taronja

RAFA GIL

"El 80% de les ajudes europees va a parar al 20% de les explotacions, que són perfectament competitives sense diners públics."

—En les reivindicacions que fa la Unió sempre es demana que es prioritze el professional. La Conselleria valenciana, tant aquesta com les anteriors, sempre ha dut la política de cafè per a tots, que no li dona problemes. I amb aquesta fórmula, el 80% de les ajudes europees van a parar al 20% de les explotacions, explotacions que són perfectament competitives sense diners públics.

—*El sistema d'ajudes europees s'hauria de modular dependent d'altres factors?*

—La Unió Europea dona la possibilitat d'una modulació, que no és la que a nosaltres ens agradaria perquè limita el marge de modulació a un 20%. Però els diners que s'estalviaren haurien d'anar destinats a mesures d'acompanyament, com ara la preparació de joves, que és importantíssima, i a jubilacions anticipades. El problema de la modulació és que Europa dona llibertat a l'estat membre d'aplicar-la o no. El ministeri ja ens ha dit que les modulacions s'aplicaran si les organitzacions agràries som capaces de pressionar. COAG [coordinadora estatal en la qual està integrada la Unió] ja ha fet una campanya en favor de la modulació. L'Agenda 2000 posa en pràctica una reducció de les ajudes, i si cada vegada hi ha menys ajudes, s'hauran de distribuir millor. França, la segona exportadora mundial en productes agrícoles, ha aplicat la modulació.

—*Hi ha empresaris valencians que inverteixen diners per fer noves plantacions al Marroc, a algunes comarques com els Serrans estan plantant moltes fanecades de tarongers... No és massa taronja?*

—Evidentment. Des de Brussel·les, ja s'apunten polítiques perquè es limite la plantació de cítrics. L'argument és que sempre estem plorant però cada any plantem 10.000 hectàrees. Això no té sentit i des d'Europa ho volen limitar. L'home, gràcies a les noves tecnologies, té una capacitat d'incidència en la natura tremenda. L'administració hauria de fer tota classe d'estudis abans de concedir noves explotacions. S'han de fer plans de previsió i aplicar una política agrària determinada per evitar que es dispare la producció. Enguany parlem de sis milions de tones a l'estat espa-

nyol, però d'ací tres o quatre campanyes ens clavem en set milions, i això no és possible. En la COAG, proposem seguir el camí de l'estat francès, que detrau fons de les grans explotacions i els els dona als professionals.

—*No s'està produint una progressiva diferenciació entre el propietari de la terra i qui la treballa?*

—La rendibilitat en l'agricultura han anat a la baixa. En la mesura que congestionem mercats i avança la globalització, la rendibilitat baixa. Actualment, un professional té molt poques possibilitats de fer grans transformacions i de posar en funcionament noves plantacions. Els diners que vénen de fora del sector competeixen amb els professionals. Fan que el preu de la terra estiga en nivells especulatiu i que el llaurador no tinga accés a la terra. El terreny està adobat perquè entren noves empreses i al final els professionals hauran de ser mà d'obra barata d'aquestes grans empreses. La prioritització del professional és l'única manera de mantenir el teixit rural i afrontar la despoblació.

—*Un dels grans problemes és que mentre que la demanda s'ha anat concentrant, l'oferta cítrica continua totalment atomitzada. Per exemple, l'any passat hi havia 550 empreses venent taronja.*

—S'hauran de prendre més iniciatives com la de les cooperatives a través d'Anecoop, que concentra molta producció de moltes cooperatives, i que pot negociar en millors condicions els preus amb les grans centrals de compra d'Europa. Els operadors privats hauran de prendre alguna iniciativa d'aquest estil. De totes maneres, aquestes iniciatives interessaran més al productor, que és en qui repercuteixen finalment les baixades de preu.

—*El contracte de compra-venda que Intercitrus va elaborar fa dos anys ha estat un fracàs.*

—La campanya de fa dos anys va ser dolenta, com la que ara acaba. El problema és que quan les campanyes van malament, el comerç intenta ajustar les despeses baixant el preu que paga. El comerç no ha mostrat interès per posar en funcionament aquest contracte. L'única manera de fer que aquest contracte entre en marxa és que l'administració l'incentive. La utilització d'aquest contracte donaria transparència al mercat i diferenciaria els comerços seriosos dels especuladors.

—*Molts especialistes han dit que és inevitable un trencament de les fronteres. La citricultura valenciana està preparada per afrontar totes les conseqüències de la globalització?*

—Depèn de la voluntat política. Fins al 2006 rebrem fons estructurals, som objectiu 1. Si es prenen les mesures adequades, estarem en bona disposició. Hem de tenir capacitat de produir més econòmic i això inevitablement passa per un redisseny de l'estructura productiva. Això val molts diners. Els professionals han de tenir capacitat de concentració i de produir amb menys costos. Les ajudes públiques han d'anar a les explotacions que no són rendibles, perquè puguen ser-ho.

Miquel Calvet